

The Invitation #23 vraag 1 en 2
1 September 1987 PM in Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 1

Geliefde Osho,

Plotseling daagde het me dat ik seksueel onderdrukt ben, toen ik u laatst op een morgen hoorde praten. Ik kan me niet herinneren, voordat de aids angst begon, seksueel onderdrukt te zijn geweest. Seksueel afgewezen door een vriendje heeft ook meegeholpen; hoewel ik de verantwoording daarvoor deel – althans probeer. Ik kan een tijd zonder vriendjes herinneren, waarin ik mijn seksuele energie kon voelen, en toch geen uitlaat nodig was. Het bleef in mijn lichaam en voelde overal orgastisch. Maar ik voel me nu gevangen door onderdrukte seks en heb uw leiding nodig.

Prem Shunyo, je bent alleen maar in de war. Je bent niet seksueel onderdrukt. Je bent alleen maar een Engelse dame. Het lijkt erop dat je het vergeten bent. Een paar dagen geleden werd er een dronkaard in Frankrijk gearresteerd. Hij bedreef de liefde met een dode vrouw op het strand. Toen men ernaar vroeg antwoordde hij: "Ik dacht dat ze Engelse was." Maak je over onderdrukking geen zorgen. Bovendien kom je op een leeftijd waarin iedereen zich zorgelijk voelt, special vrouwen uit het Westen. De middelbare leeftijd is een moeilijke en angst creërende toestand. Een paar dingen om te complementeren voor je... Allereerst, men moet erkennen dat men in de middelbare leeftijd aankomt.

Middelbare leeftijd is als je nog steeds gelooft dat je je de volgende ochtend beter zult voelen.

Middelbare leeftijd is als je wilt zien hoe lang je auto mee gaat in plaats van hoe snel hij gaat. Middelbare leeftijd is wanneer je zaterdag avond thuis ben, de telefoon gaat en je hoopt dat het niet voor jou is.

Middelbare leeftijd is wanneer je van stuk in gozer verandert.

Middelbare leeftijd is wanneer je stopt de oudere generatie te bekritisieren, en de jongere generatie begint te bekritisieren.

Dit zij alleen maar symptomen. Ik zeg het je, dus ..! Shunyo, mensen die hier bijna tien of twaalf jaar bij mij zijn kunnen niet seksueel onderdrukt zijn. Dat is waarom ik over de hele wereld veroordeeld ben; je zou het mijn reputatie kunnen noemen. En mij een vraag stellen over seksuele onderdrukking is gewoon mijn reputatie vernietigen! Twee man zitten in een bar elkaar medeleven te betuigen over het getrouwde leven. "ik ken een man," zegt de een, "die meer dan dertig jaar getrouwd is en elke avond thuis spendeert." "Dat noem ik nou eens liefde," zegt de ander. "Oh ja?" antwoordt de eerste, "de dokter noemt het verlamming." Het ligt eraan hoe je het opvat. Jij bent niet seksueel onderdrukt. Je hebt je plotseling herinnerd dat je een Engelse dame bent ... waar ben je ?... wat doe je hier? Een commissaris was op bezoek bij een collectieve boerderij om de seizoen gewassen te inspecteren. Hij vroeg: "Hoe zijn de aardappelen?" "De aardappelen zijn zo talrijk," antwoordde de boer, "als we ze naast elkaar leggen, raken ze de tenen van God." "Hoe kan dat nou?" brieste de commissaris, "er is geen God." "Nou," antwoordde de boer, "er zijn ook geen aardappelen." Shunyo, alles wat is gebeurd, is dat gekke Milarepa van je weggevlucht is. Maar geen zorgen, hij is gek genoeg, hij zal terug komen. Je kan op me rekenen, ik zal ervoor zorgen dat de arme drommel terug komt. Hij zal voor een paar dagen wat in de Ashram rondzwerven. Geniet van je vrijheid, en geen zorgen; hij kan niet zoek raken. Uiteindelijk zal hij naar jou komen. Zo gaat het al jarenlang. Ik heb het waargenomen, ik heb

nooit iets tegen jou gezegd. Het is niet iets nieuws. Honderden keren moet hij je verlaten hebben en is hij weer terug gekomen. Hij is een zeer tamme vent. Je moet hem alleen genoeg touw geven, zodat hij van het idee kan genieten dat hij vrij is. Er is niets om je zorgen over te maken. Geniet jij alleen maar van een paar dagen van vrede en stilte, en verlamming. Het is erg zeldzaam om tijd alleen te vinden, om jezelf te zijn. Het is een geluk mensen te vinden die zo nu en dan, voordat ze ergens anders in verstrikt raken, ontsnappen. En hij heeft zich zo betrouwbaar getoond dat ik vaak dacht, nu is hij verdwaald - en dan zie ik hem weer opnieuw terug. Je hoeft alleen maar geduld te leren. En tussen twee haakjes, het is een goed excuus om geduld te oefenen, wachten en vertrouwen dat hij komen zal. Plotseling op een nacht zal hij aan je deur kloppen. Ik denk niet dat er een andere vrouw dan Prem Shunyo bestaat die hem lang genoeg kan tolereren -- ze is bijna immuun voor Milarepa.

Vraag 2

Geliefde Osho,

Tien jaar heb ik gedacht dat wanneer u zei dat er geen tijd–ruimte scheiding is tussen de meester en discipel, en als u zei dat de discipel moet smelten in de meester zodat hun harten als één kloppen, ik dacht dat u alleen maar dichtertlijk was. Laatst op een avond toen u over deze relatie praatte, snapte ik plotseling dat u wat u zo dichtertlijk vertelt meent. Ik zou u in mijn hart mee naar huis nemen, mijn geliefde meester, en ik leer langzaam met een bang hart en maar zes weken. Komt u met mij mee deze keer?

Prem Dheera, de eerste keer had je het goed, toen je dacht dat ik alleen maar dichtertlijk was. De tweede keer had je het fout, toen je begon te denken dat ik het meen wat ik zo dichtertlijk zeg. Ik meen het niet. Wanneer ik in iedereens hart ga zal het onmogelijk zijn me opnieuw weer in elkaar te zetten! Je kunt van mij houden waar je ook bent. Je kunt me voelen waar je ook bent. Maar poëzie is poëzie; maak het niet iets pragmatisch en praktisch. Als ik het over smelten en verzinken heb en over een één zijn van hart tot hart, neem het niet op alsof dat precies is wat ik bedoel. Dat zijn alleen maar indicaties van een zeer subtiel fenomeen waarin ik ik blijf en jij jij blijft. Je wordt in feite meer jezelf dan je ooit tevoren was. Als liefde je niet individualiteit, uniekheid kan geven, is die liefde impotent. De kracht van liefde bestaat hieruit dat het je vrijheid, authenticiteit en zijn geeft. Dat is de manier om me met je mee te nemen. Wanneer je een individu wordt, vredig, stil, vrij van allerlei slavernij, dan duiden je vrijheid, je uniekheid, je liefde erop dat je me mee naar huis hebt genomen. Je moet me niet als een persoon nemen. Je zou me als de waarden die ik je leer moeten nemen. Wanneer je die waarden met je hart neemt, neem je me mee; daarom zeg ik opnieuw, de eerste keer toen je dacht dat ik dichtertlijk was had je gelijk. Poëzie moet nooit letterlijk gezien worden; het is symboliek, maar veelbetekenend. Alleen maar omdat het symboliek is wil nog niet zeggen dat het onbetekenend is. De betekenis ervan is zeker niet gebaseerd op feitelijk zijn. Het is veel meer dan feit, het is de waarheid zelf. Normaal gesproken maken we geen onderscheid tussen feit en waarheid. Maar eerlijk, je kunt mij in je hart nemen. Wat mijn geur, mijn vreugde, mijn meditatief zijn, mijn extase, mijn aanwezigheid betekent, maar niet mijn persoon. Als je dit kunt begrijpen is er geen probleem -- ik kan met je meekomen. Allen één ding om te onthouden -- welk voertuig gebruik je?

Een Fransman, een Duitser en een Rus waren aan het opscheppen over de verschillende soorten van transport die ze tot hun beschikking hadden. "Ik rijd in een Renault naar mijn

werk, "zei de Fransman. "Op zondagen rijd ik in mijn Peugeot en wanneer ik de grens overga rijd ik in een Citroen." "Naar mijn werk rijd ik in een Volkswagen," zei de Duitser. "Op zondagen rijd ik in mijn BMW, en als ik de grens overga" rijd ik in een Mercedes." "Wat mij betreft," zei de Rus, "ik neem de bus naar mijn werk. Op zondagen rijd ik rond in mijn kleine Moskvitch. En als ik de grens overga rijd ik in een tank."

Dus wees voorzichtig als je mij in je hart neemt, dat je niet in een tank rijdt -- ik ben een vreedzaam persoon, en ik wil niet geen oorlog ingaan ! Maar wat mijn aanwezigheid betreft is het je absoluut toegestaan mij mee te nemen. Alles wat ik hier doe is om niet een illusie in je te creëren, integendeel alle mogelijkheden van illusies te vernietigen. De mens heeft onder allerlei soorten illusies geleefd; hij is omgeven door hallucinaties. Wanneer je verliefd wordt op iemand is het zeer zeldzaam een echte ervaring. Eerder alleen maar een idee, een projectie. Wanneer je iemand als mooi ziet, is het meer je biologie wat de illusie van schoonheid creëert. Als eenmaal je biologische bevestiging voorbij is zal de schoonheid verdwijnen; dezelfde vrouw zal helemaal niet mooi lijken. Van het allereerste begin heeft de vrouw de psychologie van de man beter gekend dan de man de psychologie van de vrouw begrijpt. De man heeft in feite continu gezegd dat de vrouw een mysterie is. Ik zie nergens enig mysterie. Ik heb meer vrouwen gekend dan misschien wie dan ook ter wereld, en ik heb mannen ook gekend. Geen van hen is een mysterie. Alles is absoluut helder, maar je wilt het niet helder zien -- je wilt doorgaan in het hebben van illusies. Illusies zijn zoet, aardig, mooi. De waarheid, de ongedekte naakte waarheid is niet zo zoet. Gautama de Boeddha zegt continu dat wanneer je een mooie vrouw ziet, je niet moet vergeten dat zij alleen maar een skelet is, net als jij een skelet bent, verborgen met een zak huis. Misschien heeft iemand een langere neus en iemand een wat kleinere neus, en iemand heeft ronde ogen en een ander andere vorm, maar van binnen is het hetzelfde bloed, botten, vlees. Schoonheid lijkt alleen maar oppervlakkig te zijn. Als je röntgen ogen zou hebben zou je omgeven zijn met overall skeletten. Pas gebeurde het in Europa dat een vrouw een kraan reed en ze raakte een elektrische paal. De schok was enorm, ze viel in een coma. Ze stierf niet, maar na een aantal uren kwam ze bij bewustzijn met een eigenaardig fenomeen: haar ogen waren röntgen geworden. Ze lijdt nu aan een enorme migraine... maar artsen gebruiken haar in het ziekenhuis als röntgen apparaat. Ze heeft een nieuwe dimensie geopend. Want de ogen zijn door teveel elektriciteit veranderd. Ze kan nu diep in je kijken, en ze is compleet met afschuw vervuld. Ze kan haar ogen niet openen want ze kan je gezicht niet zien; ze kan alleen maar je skelet zien. Ze kan je huid en je prachtige neus niet zien. Ze is de eerste vrouw die mensen zonder illusies ziet hoe ze werkelijk zijn. Als je haar vroeg: "Voel je enig verschil tussen mooie mensen en lelijke?"-- lachte ze. Ze zei, "Er is niemand die mooi is en niemand die lelijk is. Het zijn allemaal skeletten en ze zijn afschuwelijk."

Een man werd in een psychiatrisch ziekenhuis opgenomen omdat hij dacht dat hij Ronald Reagan was. Maar dit veroorzaakte een probleem voor de staf omdat ze al een Ronald Reagan in de boeken hadden en de directeur dacht dat het problemen zou kunnen geven. Maar toen kwam hij op een briljant idee. Op zijn eerste nacht in het ziekenhuis, stopte één van de staf hem in dezelfde cel als de andere Ronald Reagan in de hoop dat deze confrontatie één van hen of beiden tot hun zinnen zou brengen. De volgende dag riep hij de nieuwe man naar zijn kantoor en vroeg hoe de eerste nacht voor hem was geweest. "Oh dokter", zei de man, "vele jaren heb ik onder een illusie geleefd. "Dat is een verbazingwekkend inzicht," zei de dokter opgewonden. "Ga alsjeblieft door." "Nou," vervolgde de man, "hoe lang ik me kan herinneren dacht ik dat ik Ronald Reagan was, maar

dat ben ik niet." "Dat is heel goed," zei de dokter. "Wie ben je dan? "De man keek de dokter met een liefvallige glimlach aan en zei: "Ik ben Nancy."

Mensen blijven hun illusies veranderen. Ik wil dat je uit alle illusies komt en alleen maar de realiteit ziet zoals het is. Het is simpel en het is mooi. In het begin zal je geschokt zijn omdat je waanideeën vernietigd zijn. Maar als je meer en meer met het bestaan en de realiteit gewend en in harmonie bent, zal je een enorme vrijheid en een groot authentiek gevoel voelen. Een verklaring van Gautama de Boeddha is gedocumenteerd dat het bitter is om in het begin waarheid te ervaren, op het einde het erg zoet is. Maar illusies zijn totaal verschillend, juist het tegenovergestelde: ze zijn in het begin erg zoet, op het eind blijken ze erg bitter te zijn. Dit zou in feite het criterium moeten zijn: iets wat in het begin zoet is, pas op, het is een illusie. Je zult snel uit de droom ontwaken, het zal pijn doen en erg bitter voelen. Het is beter de waarheid te ervaren, wat in het begin bitter is, maar wat op het eind de zoetst mogelijke ervaring blijkt te zijn. Dus wanneer ik met je praat, zal ik dichterbij moeten zijn want er zijn dingen die in proza niet kunnen worden gezegd. Er zijn dingen die alleen op een poëtische manier iets kunnen laten doorschemeren. Maar poëzie kan altijd verkeerd begrepen worden omdat poëzie symbolisch is en je het niet feitelijk kunt nemen. Je creëert een illusie die vroeg of laat door de realiteit om zeep wordt gebracht, op het moment dat je poëzie letterlijk en feitelijk neemt. Geen enkele illusie kan lang leven. Elke illusie heeft een zeer korte levensduur. Ik wil niet dat je in wat voor denkbeeldige relatie dan ook met mij staat. Ik heb over de meester-discipel relatie vanuit verschillende ooghoeken gepraat. Veel dingen benadrukt. Dit zou ook onthouden moeten worden, dat alles wat je erover verteld is poëtisch en symbolisch is. Je kunt eigenlijk niet één worden of smelten, maar door het ego te droppen kun je één worden en smelten. Dat is precies de bedoeling, dat je het ego dropt, dat er tussen de meester en discipel maar twee personen zijn - - de meester en de discipel- - niet vier personen, de meesters ego en de discipels ego en de meester en discipel achter hun ego's. Dat is wat er in bijna al jullie relaties gebeurt. In elk bed waar je een stel vindt, kijk maar goed, zul je vier personen vinden: twee echte personen en twee onechte personen. Die twee onechte personen zijn gecreëerd doordat beiden iets op elkaar projecteren. Er zal natuurlijk een desillusie komen. Elke relatie komt in een toestand van desillusie, dan doet het echt pijn. Creëer nooit enige relatie met projecties. Vermijd je ego, vermijd je denken. Zie alleen maar helder, zonder dat enige gedachten je visie verstoren, en je zult nooit een relatie creëren. Je zult verwantschappen hebben, je zult een diepe intimiteit hebben, maar er zal geen relatie zijn, geen binding; elke relatie wordt anders een soort huwelijk. En zodra iets een huwelijk wordt is het een gevangenis geworden. De meester-discipel relatie kan zeker niet worden toegestaan in een huwelijk te worden veranderd; dat zou zijn hele doel missen. Het hele doel is je vrijheid te geven, om je te helpen vrij te zijn van allerlei ketenen die je per ongeluk voor ornamenten hebt gehouden; om je uit je gevangenis te halen wat je als je thuis bent gaan beschouwen, om je bewust te maken dat je religie, je naties, je ras, je kaste, je ideologieën allemaal verschillende gevangenissen zijn en ze je allemaal in gevangenen hebben veranderd. Hun ketenen decoreren ze met bloemen, met goud maken ze hun ketenen, Maar het maakt niet uit of de kettingen van goud of staal zijn gemaakt- - ketens zijn ketens, en ze vernietigen je waardigheid. Je mens zijn vernietigen ze, ze reduceren je tot een slaaf. De hele mensheid leeft in vele soorten slavernij. De slavernij is multidimensionaal geworden: je hoort tot een ras, je hoort tot een natie, je hoort tot een religie, je hoort tot een politieke partij ... en dit zijn allemaal oorzaken van je slavernij, ze zijn allemaal destructief voor je spiritualiteit. Een authentiek mens hoort tot geen één religie, hoort tot geen één natie, hoort tot geen enkel

ras. Hij is simpelweg deel van het bestaan. Waarom tot onbeduidende kleine mensenmassa's horen als je bij het hele bestaan kunt horen? En te horen bij het hele bestaan maakt een immens verschil. Als je bij het geheel hoort, geeft het je een vrijheid want het geheel is grenzeloos en er zijn geen beperkingen, geen grenzen. Het geheel kan nooit een gevangenis voor je worden. De verlichte leeft in heelheid, hoort tot het hele universum. Hoe mooi ze ook zijn, hij hoort niet bij kleine kooitjes. Ik wil dat mijn mensen het geheel toebehoren. Dat is de enige manier dat ik je kan helpen, en ik je mijn liefde kan tonen en ik je mijn respect kan tonen. In het verleden is dat niet het geval geweest: geen meester is respectvol naar zijn discipelen geweest. Hij vroeg de discipelen om respectvol naar hem te zijn; dat ze overgave naar hem moesten hebben. Dit zijn hele subtiele ego spelletjes. Wanneer je liefhebt, als je liefde echt is, zul je niet om overgave vragen. Als je liefde echt is zul je enorm respect hebben, het doet er niet toe of je een meester of discipel bent. Respect, eerbied voor het leven, heeft geen enkele specifieke kwalificaties nodig. Naar de bomen zul je respectvol zijn en naar de vogels en de sterren ook. Een meester die niet respectvol naar zijn discipelen is heeft geen enkel recht dan ook om enig respect van zijn discipelen te krijgen; het is een wederzijds begrip en bewustzijn. Op geen enkele manier is de meester heiliger dan jou of hoger dan jou. In bepaalde opzichten zal hij meer ervaren zijn, in zijn innerlijke wereld zal hij rijker zijn, maar dat zal geen enkele hiërarchie creëren. Alle hiërarchieën zijn door het ego gecreëerd, om een meester te zijn, om een ontwaakt persoon te zijn, is het eerste het ego te droppen zodat je geen hiërarchie kunt creëren. Over Gautama de Boeddha's vorige leven is een prachtig verhaal ...

Hij hield ervan over zijn vele vorige levens te vertellen. Hij had tenminste over vierentwintig vorige levens in zijn lezingen aan zijn discipelen verteld - - prachtige verhalen. Of ze historisch waar of niet zijn doet er niet toe. Er is geen kans om er achter te komen en er is geen rede bezorgd te zijn of ze historisch waar zijn of niet - - ze zijn significant. Hij zegt, "In één van mijn vorige levens, toen ik zo onbewust als jij was, toen ik zo miserabel als jij was, toen ik op zoek naar een meester was, zoals jij op zoek naar een meester bij mij bent gekomen, hoorde ik over een man die verlicht was geworden. Ik haastte me en toen ik aankwam had een mensenmenigte zich al verzameld. "Ik raakte de voeten aan van de man die verlicht was geworden en het meest versassende was dat ik geen idee had om de voeten aan te raken - - het gebeurde gewoon. Alleen al de aanwezigheid van de man was immens, buiten mijn wil om zag ik mijzelf zijn voeten aanraken, zonder er bij na te denken, zonder mijn voorbereiding, zonder dat ik er zelfs maar klaar voor was. Ik was gewoon uit nieuwsgierigheid gekomen om te zien of hij echt verlicht was of niet en wat er plaats had gevonden. "Terwijl ik dichterbij kwam klikte er iets en raakte ik zijn voeten aan. Ik stond op, en een nog groter wonder vond plaats : die man raakte mijn voeten aan. "Ik zei, 'Wat doet u ? U bent ontwaakt, verlicht; ik ben een onwetende man op zoek naar een meester, en meesters raken voeten van discipelen niet aan.' "De verlichtte man zei, tot die groep van meesters hoor ik niet. Ik ben bereid iedereen voeten aan te raken omdat ik weet dat ze allemaal vroeg of laat verlicht zullen worden. En er zijn maar zeven dagen in de week! De een wordt op een maandag verlicht en de ander wordt op een zondag verlicht - - het doet er niet toe. Eén ding is zeker, en dat is dat iedereen een boeddha in zich draagt. En bij jou kan ik zien dat het niet lang zal duren voordat je verlicht zal zijn. Ik kan zien dat het zaadje al dood is en nieuwe spruiten al in je zijn begonnen te groeien. Gezien je grote toekomst raakte ik je voeten aan, alsmede je te helpen herinneren als je verlicht bent, een verlicht man je voeten aangeraakt heeft toen je nog een discipel was." Gautama de Boeddha vertelde dit verhaal aan zijn discipelen steeds weer opnieuw zeggende: "Ik heb net zoveel respect naar jou als jij

hebt. Ik heb de waarheid gevonden, jij bent aan het arriveren.” Ik wil niet één of andere misleidende relatie tussen jou en mij creëren. Ik wil alleen staan en ik wil dat ook jij alleen staat, in ons alleen zijn zullen we elkaar ontmoeten. In ons alleen zijn, in onze vrijheid eerbied hebben en we zullen liefde hebben, maar onze liefde zal geen slavernij zijn, en ons respect zal geen hiërarchie creëren.